

ИСТОРИСКИ ЗАБОРАВ

ВАНГЕЛ
БОЖИНОСКИ

Не беше тоа одамна. Отако заврши воената вежба на Криволак и отако беше испробана во реалноста на северната граница и отако државниот апарат реши дека тоа треба да се заборави (навика, навика) и да се истири во неизвесното македонско минато, бранителите на Македонија, граѓаните што ги ризикуваат своите животи за татковината (наполно свесни дека властта сака да ја заборави сопствената недоветност во конфликтот) одлучија да им подигнат споменик на загинатите соборци. Според законот, формираа НВО (не НОВ) и побараа проект за споменикот. Скулпторот и архитектот ја завршија својата должност и им се оддолжија на бранителите сметајќи го сопствениот труд како почит кон скапите млади животи на своите сограѓани. Потоа НВО на бранителите поднесе барање за локација до надлежните. Главниот градски архитект (понатаму ГГА) препорача, сами да ја предложат локацијата. Потоа отако го разгледа предлогот, препорача (повторно), обраќање до општината во чиј атар се наоѓа предложената локација. Општинските служби, со оглед на тоа што станува збор за споменик, препорача да се бара мислење од соодветната комисија при Собранието на РМ. Комисијата го изложи својот став: нејзината надлежност за спомен-обележјата на РМ завршува во 1945 година! Бранителите беа уплатени назад до Општината, а Општината ги упати назад до ГГА, а овој се разбира назад до Општината!

Неизвесноста сè уште трае иакослушнав дека Општината сепак доделила локација, па надлежноста е префрлена во рацете на подрачната единица на Министерството за сообра-

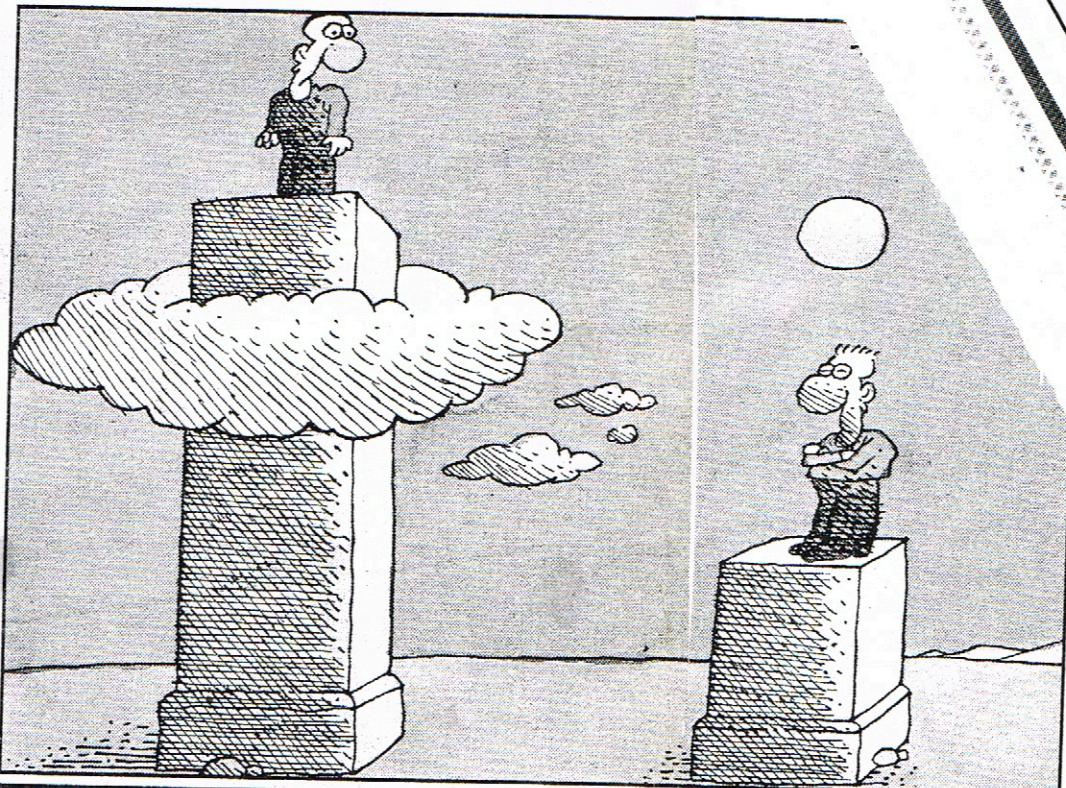
Кому му е потребен Филип Втори

Ќај и врски како задолжителна перипетија на оваа литературна творба.

Не е дека овој настан не доживаа гласност, но исто така, точно е дека конечниот исход престана да биде интересен за вознемирување на јавноста (навика, навика). Конечно, споменикот според коренот бара спомени, а државата во образованиот систем вгради механизми за заборавување на тешкото минато на Македонскиот народ!

Не беше тоа одамна. Во 359 год. п.н.е. на престолот на првата држава во Европа седна Филип Втори Македонски. Бранејќи ја државата 23 години тој ја зацврстува Македонија како најмоќна воена сила на стариот свет која единствено може да се спротивстави на моќната Персија. Современиците и коментаторите на стариот свет го прогласуваат за најголем државник во Европа иако во конкуренцијата за таа титула се Александар Македонски, Ромул и Рем, Гај Юлиј, Цезар Птоломеј, Антигон Гонат, Ханибал ... Еве зошто: Филип Втори го создава најмоќниот пешадиски воен строј ФАЛАНГАТА опремувајќи го со долго копје „сариса“ за кое и денес останала тајната на неговото производство. Филип Втори е владетелот

што прв во светот предизвикал инфлација, која претставува извор на економска моќ за неговото стопанство. Филип Втори е првиот владетел во светот што ја согледал важноста од планскиот државен урбанизам и од создавањето на планирано поставени градови на територијата како центри меѓу определени селски структури. Филип Втори е најголемиот дипломат на стариот свет: неговата дипломатија и вештото комбинирање на преговорите со воените удари ја направиле Македонија од земја со околу 50.000 км² во земја со околу 200.000 км² од Дунав до Егеј и од Јадран до Босфорот. Филип Втори е државникот просветител: тој гради специјални градови-универзитети, во кои воспитува млади благородници за идните државни служби. Филип Втори е др-

До неодамна Филип Втори не суштествуваше во пописот на настани и личности од историјата на македонскиот народ што треба да ги почитува државата преку соодветна собраниска комисија. До денес нема споменик за овој државник од македонското историско минато

жавник со најамбициозниот сон на стариот свет: Македонската култура да го прошири влијанието над целиот тогашен цивилизиран свет. И конечно Филип Втори сите потези и соништа ги доживува како дела од името на Македонија и на својот народ - Македонците.

До неодамна Филип Втори не суштествуваше во пописот на настани и личности од историјата на македонскиот народ што треба да ги почитува државата преку соодветна собраниска комисија. До денес нема споменик за овој генијален државник од македонското историско минато. Споменик, според коренот на зборот, подразбира одгледување спомени за некој или за нешто. Според сето тоа, оваа држава сака да го заборави и Филип Втори Македонски! Ако оваа држава сака да ги забора-

ви бранителите од 21 век и бранителите од 4 век пр.н.е., дали се тоа само бранителите што (не е јасно поради што) треба да бидат заборавени? Оваа држава не сака да се сети ни на Александар Македонски, ни на Аристотел, ни на Динократ, ни на Птоломеј, ни на Клеопатра, ни на царот Самуил, ни на попот Богомил, ни на Свети Лука, ни на Григориј Акиндин, ни на кралот Марко, ни на свети Јован Златоуст, ни на Јустинијан, ни на Ана Комнена... Една општа дефиниција и би можела да ги собере сите овие македонски одличници во категоријата браници, но тогаш станува јасно дека оваа држава сака само ЗАБОРАВ (така утеша на безнадежот) и се занимава со производство на инструменти за заборавување! На пример: ново знаме - поново, најново. Нов грб, понов,

најнов. Нов устав, понов, најнов, Нов закон, понов, најнов. Ново образование, поново, најново. Ново воспитание ... оп, се извинувам, воспитанието е постојано скоро низ целиот дваесетти век: заборави колку што можеш повеќе! Треба да ѝ се оддаде признание на оваа држава за проектот ВОСПИТАНИЕ ЗА ЗАБОРАВАЊЕ. Успед да го заборави и она единственото сеќавање на 4-те години од Втората светска војна (Македониумот во Крушево остана недовршен, Костурницата во Гевгелија е во скромна состојба, Костурницата во Штип ...). Не беше тоа одамна. Еден дневен весник објави информации за подигање на споменик на Филип Втори Македонски. Во земјата во која владее воспитанието на заборавувањето овој податок беше заборавен веднаш по објавувањето.